

Posudek oponentky práce

LEHEČKOVÁ, Kristýna. *Motivace k dalšímu vzdělávání pracovníků v pomáhajících profesích*. Praha, 2022. 134 s., 6 str. přílohy. Diplomová práce (Mgr.). Univerzita Karlova, Filozofická fakulta, Katedra andragogiky a personálního řízení. Vedoucí práce: PhDr. Olga Běhounková, Ph.D.

1. Obsah a struktura práce

Diplomová práce se věnuje okruhu otázek spojených s motivací k dalšímu vzdělávání. Cíl směřuje k postihu míry i zvláštností motivace k dalšímu vzdělávání (občanskému, profesnímu, zájmovému) u pracovníků vybraných pomáhajících profesí v České republice. Strukturu tvoří vedle úvodu, bibliografie, seznamu grafických doplňků a příloh sedm hlavních kapitol, z nichž první čtyři představují konceptuální východiska. Popisují pomáhající profese, další vzdělávání ve vazbě na pomáhající profese, charakterizují motivaci pracovníků k dalšímu vzdělávání, včetně vnitřních a vnějších bariér vzdělávání. Obsah následujících tří kapitol tvoří deskripce provedeného empirického šetření. Vymezuje jeho cíle, čtyři hypotézy, použitou dotazníkovou metodu a soubor respondentů. Věnuje se výsledkům šetření a jejich interpretaci.

Adekvátně rozčleněná diplomová práce obsahuje všechna důležitá témata s obsahově provázanými součástmi. Základní myšlenka o motivaci k dalšímu vzdělávání sice nepatří k originálním, v odborné literatuře je téma motivace k dalšímu vzdělávání hojně zastoupeno, avšak pozitivně hodnotím jeho aplikaci na pomáhající profese a zřetelnou vazbu tématu na studijní program Andragogika – personální řízení.

Diplomová práce má nadprůměrný rozsah – 141 stran, včetně příloh. Pokud jde o obsahovou vyváženost textu, pak text vykazuje určitou disproportion – teoretická část výrazně převažuje nad částí empirickou (65 stran ku 37 stranám). Teoretické části (str. 11–76) by prospěla redukce některých redundantních pasáží. Příloha tvoří vhodný opodstatněný doplněk textu.

2. Odborná úroveň

Teoretická východiska vhodně reflektují moderní teorie k tématu, jsou správně vybrána z hlediska současného stavu poznání. V empirické části autorka jasně formuluje hlavní cíl. Provádí identifikaci problému, který následně racionálně kvantifikuje.

Mezi klady provedeného empirického šetření patří vedoucí idea, střízlivý plán šetření realizovaný vhodně zvolenou metodou (dotazníkem vlastní konstrukce) u rozsáhlého souboru respondentů (550 pracovníků pomáhajících profesí). Přínosná je rozsáhlá sada velmi podrobně zpracovaných, zajímavých výsledků, např. o diferencích v ochetě se vzdělávat mezi pohlavími, generacemi, mírou dosaženého vzdělání a profesemi. Ke kladům práce rovněž patří zařazení limitů práce do závěrečné části diskuse.

K drobným nedostatkům patří výše zmíněná disproportion v obsahu práce. V empirickém šetření jsou méně zdařilé formulace některých stanovených hypotéz, které mají spíše charakter teoretický než operacionalizovaný (například na str. 78, H3: „*Počet hodin průměrně strávených účastí v dalším profesním vzdělávání se liší mezi oblastí zdravotnictví a oblastí školství.*“). Hypotéza neuvádí očekávaný směr diferencí mezi pracovníky sledovaných podsouborů.

Nesprávná je interpretace výpočtů k hypotéze H1 (str. 103). Vzhledem k Pearsonově korelaci 0,08 je zřejmé, že zkoumané dvě výzkumné proměnné spolu nekorelují a hypotéza H1 je tedy vyvrácena. Věta v textu: „...že se korelace mezi věkem a frekvence školení ani neprokázala, ale zároveň ani nevyvrátila“ je statisticky chybná. Navíc, před provedením korelační analýzy se obvykle provádí regresní analýza. Lineární regresní analýza je nezbytná, aby bylo možno diskutovat o hodnotě korelace.

Z tohoto důvodů nelze bez provedené regrese usoudit byt' na nepatrnou, statisticky nevýznamnou stoupající tendenci. Závěr uvedený v textu není podložen provedenou statistickou analýzou, obrázek 2 (str. 103) není vysvětlen. Dále, jeho nadpis („Obrázek č. 2: **Závislost** frekvence školení na věku probandů“) nepřesně užívá pojem *závislost*. Použitá statistická metoda neměří závislost – kauzalitu, ale souvislost sledovaných proměnných. Korelace neimplikují automaticky závislost – kauzalitu.

Ke spíše drobným nedostatkům patří návrat k citacím literatury v Závěru (např. citace Palána a Langerova, na str. 112; Šeráka na str. 113; Dvořáková na str. 114) a opětovná rekapitulace popisu pracovního postupu (str. 112). Závěrečný oddíl by měl přinášet přehled nejdůležitějších výsledků provedeného empirického šetření se zdůrazněním praktických přínosů pro cílovou skupinu.

Přes uvedené dílčí nedostatky jsou stanovené cíle dosaženy. Odborná úroveň posuzované diplomové práce je adekvátní.

3. Práce s literaturou

Text je postaven na rozsáhlé rešerši odborné literatury, domácí i zahraniční, elektronické i tištěné (více než 200 zdrojů). Výběr relevantních zdrojů svědčí o úspěšné snaze autorky zvládnout řešené téma v plné šíři i v rozsáhlejších souvislostech. Formální náležitosti spojené s citacemi odpovídají platné citační normě.

4. Grafické zpracování

Formální stránka textu práce je adekvátní, odpovídá obsahovému zaměření. Pro přehlednost a rychlou orientovanost v textu používá řadu grafických prostředků (12 tabulek a 18 grafů), opatřených přiměřenými názvy, které vhodně doplňují a ilustrují popisované výsledky. Sdělitelnost formální úrovně textu má celkově dobrou úroveň.

5. Jazyková úroveň

Autorka disponuje spisovným jazykem, správně používá odborné termíny. Text zpracovává na požadované jazykové úrovni s převážně velmi dobrou stylistikou a gramatikou, i když se občas nevyhne jazykovým neobratnostem (např. „*Třetí hypotéza zjišťovala...*“ na str. 109 nebo „*Hypotéza č. 3 statisticky vyhodnotila,...*“ na str. 110. Hypotéza nic nezjišťuje, nic nevyhodnocuje, ve výzkumu plní jinou úkol.). V textu nejsou překlepy ani jiné jazykové chyby.

6. Podnět k rozpravě

V čem se liší bariéry v dalším profesním vzdělávání u zkoumaných podsouborů zdravotníků a školských pracovníků?

7. Závěrečné hodnocení práce

Diplomová práce odpovídá požadavkům kladeným na tento typ závěrečných prací. **Doporučuji její přijetí k obhajobě.**

Návrh výsledného hodnocení: **velmi dobře.**

Datum: 19. 1. 2022

doc. PhDr. Helena Záškodná, CSc.